

РЕШЕНИЕ

№ 6190

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5383** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, вр. чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, вр. чл. 156, ал. 4 и 5 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Я. С. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес:[жк]III част, [жилищен адрес] ап. 69, срещу Отказ на отдел „Общински приходи (ОП) К. П.“, обективиран в писмо изх. № ДПК22-Гр94-37/21.03.22 г., да признае правото на освобождаване от данък МПС по чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, декларирано от жалбоподателя с декларация по чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/27.01.2022 г., Мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

С жалбата се иска съдът да се произнесе с решение, с което да отмени отказа на Отдел ОП „К. П.“, да признае правото на освобождаване от данък МПС по чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, декларирано с декларация по чл. 54 и да даде указания за отразяване на освобождаването от данък на процесното МПС.

В съдебно заседание, жалбоподателят Я. С. С., редовно призован, се явява лично. Счита, че на база доводите, изложени в жалбата отказът е необоснован. Моли съдът да се произнесете с решение, с което да отмени отказа. Счита, че закона не прави такова ограничение. Когато има данъчно облекчение, той е в правото си да го ползва. Претендира разноски.

Ответникът Директор на Дирекция „Общински приходи“ при СО, редовно

призован, се представлява от юрк. П.. Юрк. П. счита, че конкретният обект МПС е включен в активите на едноличния търговец. Това е актив на едноличния търговец, а не е собственост и не се ползва от физическо лице. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, явява се прокурор П.. Прокурорът – моли съдът да уважи жалбата.

Административен съд–София град, в настоящия състав, като обсъди доводите и становищата на страните, след преценка на събраните по делото доказателства, въз основа разпоредбите на закона, намери за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане. Същата е подадена от активно легитимиран субект – адресат на акта, Отказ на отдел „Общински приходи (ОП) К. П.", обективиран в писмо изх. № ДПК22-Гр94-37/21.03.22 г., да признае правото на освобождаване от данък МПС по чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, който е неблагоприятен за него. Оспорването е направено в законния срок, за което по делото липсва спор. Оспореният отказ е индивидуален административен акт – волеизявление на овластен административен орган, пораждащо конкретни неблагоприятни последици за адресата, поради което са налице кумулативно изискуемите предпоставки за неговото оспорване пред съда. Обжалван е по административен ред и в предвидения срок липсва произнасяне по така подадената жалба, поради което е налице и потвърждаването му в условията на чл. 156, ал. 4 от ДОПК.

По фактите:

На 27.01.2022 г. на основание чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, жалбоподателят подал декларация по чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ за освобождаване от данък собствения му лек автомобил модел ШЕВРОЛЕТ, марка К., с ДК [рег.номер на МПС] . Към декларацията приложил: договор за покупко-продажба на МПС от 07.01.2022 г.; свидетелство за регистрация на МПС N[ЕИК] от 12.01.2022 г. и решение на ТЕЛК IV МБАЛ / II състав № 0370 от 080 от 03.06.2021 г., с което С. е освидетелстван със 75% трайно намалена работоспособност със срок до 01.06.2024 г.

При подаването на декларацията служителите на ОП „К. П." информирали жалбоподателя, че вече прилагат закона „по нов начин" спрямо лицата, които имат сключен граждански брак.

На 10.02.2022 г. по телефона жалбоподателят С. бил потърсен от Д. А. - началник отдел „ОП-К. П." и му било обяснено, че има проблем с декларацията му за освобождаване от данък МПС, понеже имам сключен граждански брак и би следвало да притежава само една втора идеална част от автомобила. Жалбоподателят отговорил, че съгласно чл. 22, ал. 3 от Семейния кодекс процесния автомобил е лична собственост и още на същия ден, изпратил по електронната поща ([електронна поща](#)) следните документи, като доказателство: протокол по чл. 27 ал. 3 от ЗДДФЛ, доказващ включването на автомобила в предприятието на ЕТ; протокол за въвеждане в експлоатация съгласно чл. 58 от ЗКПО, доказващ използването му за упражняване на търговска дейност и извлечение по "Микросметка" на ЕТ с плащането за автомобила по банков път, доказващ произхода на средствата за закупуването.

С писмо с изх. № ДКП22-ГР94-37/21.03.2022 г. жалбоподателят е уведомен, че във връзка с подадена от него декларация по чл. 54 от ЗМДТ с вх. №[ЕГН]/27.01.2022 г., за отразяване на облекчение на основание чл. 58, ал. 1, т. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), за притежавания автомобил, включен в имуществото на едноличния търговец „АКТРАСОФТ - Я. С.“ с Протокол по чл. 27, ал. 3 от ЗДДФЛ, следвало да знае, че когато физическото лице се е възползвало от други законови разпоредби и същото превозно средство е включено в активите на едноличното предприятие, то не може да се възползва и от данъчно облекчение на основание чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, независимо че по документи автомобилът е собственост на лице с намалена работоспособност.

На 25.03.2022 г. на основание чл. 152 и сл. във вр. с чл. 144 от ДОПК, С. подал жалба срещу отказа до Дирекция „Общински приходи“ на Столична Община с вх. рег. № ДКП22-ГР94-37-[1]/25.03.2022 г.

В срока за разглеждане на жалбата по същество - 25.05.2022 г., получил единствено писмо с изх. № ДКП22-ГР94-37-[3]/04.04.2022 г., с което Дирекция „Общински приходи“ на Столична община го уведомява за възможността по негово искане да бъде издаден акт за установяване на задълженията на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

Горното писмо не представлява мотивирано решение по смисъла на чл. 155 от ДОПК и на основание чл. 156, ал. 4 и 5 е налице мълчаливо потвърждение.

Правни изводи:

Обжалваният отказ е издаден в резултат на подадена декларация по чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ, за освобождаване от данък на собствения на жалбоподателя лек автомобил модел ШЕВРОЛЕТ, марка К. с ДК [рег.номер на МПС], а с оглед посочените правни норми, в тази процедура началник отдел „ОП-К. П.“ има качеството на АО, компетентен да проведе процедура по освобождаване от данък, респективно да откаже освобождаване от същия.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалвания в настоящото производство отказ е издадена от компетентен административен орган.

Относно спазване на административнопроизводствените правила:

Не се спори по делото, че на 27.01.2022 г. на основание чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, жалбоподателят е подал декларация по чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ за освобождаване от данък собствения му лек автомобил модел ШЕВРОЛЕТ, марка К. с ДК [рег.номер на МПС].

Няма спор по делото, че с писмо с изх. № ДКП22-ГР94-37/21.03.2022 г. жалбоподателят е уведомен, че във връзка с подадена от него декларация по чл. 54 от ЗМДТ с вх. №[ЕГН]/27.01.2022 г., за отразяване на облекчение на основание чл. 58, ал. 1, т. 4 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ) за притежавания автомобил, включен в имуществото на едноличния търговец „АКТРАСОФТ - Я. С.“ с Протокол по чл. 27, ал. 3 от ЗДДФЛ, следвало да знае, че когато физическото лице се е възползвало от други законови разпоредби и същото превозно средство е включено в активите на едноличното предприятие, то не може да се възползва и от данъчно облекчение на основание чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, независимо че по документи автомобилът е собственост на лице с намалена работоспособност.

Не се установи обаче административния орган да е изложил конкретни съображения за постановяване на процесния отказ. Изложените от административния орган съображения, не съставляват дължими мотиви, по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Мотивите трябва да бъдат конкретни, свързани с установените по преписката факти и обстоятелства. В случая издателят на акта е използвал бланкетни мотиви с общи фрази. Липсата на конкретни и относими фактически основания за постановения отказ, представлява нарушение на изискването за мотивираност по чл. 59, ал. 2, т. 4 и 5 от АПК и е самостоятелно основание за отмяна на отказа, като незаконосъобразен.

С несъстоятелните твърдения в материалите по преписката и в процесния отказ, без да се посочи конкретното им основание, административният орган е допуснал съществено нарушение на производствените правила, съгласно чл. 35 от АПК, при положение, че остава неразбираема дори тезата на ответната страна, след като няма никаква конкретизация и произнасяне какви са тези твърдения, от какво произтичат и какъв е техният характер.

Относно приложението на материалния закон:

След като липсва произнасяне на ответната страна относно спора, а няма никакви други доказателствени източници за противното, напълно необосновано остава соченото като основание за постановения отказ.

При тези констатации, съдът намира, че постановеният отказ противоречи и на нормите на материалния закон и неговите цели, при положение, че не се установява наличие на посоченото основание за недопустимост на декларираното от жалбоподателя, а никакви други факти и обстоятелства не са обосנוвали постановяване на процесния отказ. Само при наличие на конкретни доказани факти може да се постанови правомерно отказ от страна на административния орган, респективно отхвърляне на искането на жалбоподателя, но при липса на утвърдените от самия орган основания, означава че отказът е постановен и в разрез със законовите цели за събиране на данъци и освобождаването от тях.

По изложените съображения, издаденият административен акт е процесуално и материално незаконосъобразен, поради което подадената срещу него жалба е основателна и следва да бъде уважена, респективно актът да бъде отменен. При положение, че произнасянето по декларация по чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/27.01.2022 г. е от компетентността на Началник отдел „Общински приходи (ОП) К. П.“, следва преписката да бъде върната за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изхода от спора, с оглед своевременното искане на жалбоподателя, следва да му се присъдят разноски в размер на 10 лева, заплатена държавна такса, които следва да бъдат платени от ответната страна.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд Бургас, първи състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Я. С. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес:[жк] част, [жилищен адрес] ап. 69, Отказ на отдел „Общински приходи (ОП) К. П.“, обективиран в писмо изх. № ДПК22-Гр94-37/21.03.22 г., да признае правото на освобождаване от данък МПС по чл. 58, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ, декларирано от жалбоподателя с декларация по

чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/27.01.2022 г., Мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „Общински приходи“ при СО.

ВРЪЩА преписката на Началник отдел „Общински приходи (ОП) К. П.“ за ново произнасяне по декларираното от жалбоподателя с декларация по чл. 54, ал. 3, т. 4 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/27.01.2022 г. при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Дирекция „Общински приходи“ при СО, да заплати на Я. С. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес:[жк]III част, [жилищен адрес] ап. 69, сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 -дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: